

[Justitsministeren.]

kan finde paa. Det vil jeg dog ikke haabe skal være almindelig Moral inden for Forsvarernes Kreds; en Forsvarer skulde helst ikke sige mere, end han i hvert Fald kan staa ved. Jeg indrømmer, at i det Tilfælde, der blev nævnt, var det ikke let at forsvare Sagen med, at det kun var en gammel Mand, der blev slaet ihjel; det skulde ikke gerne være saadan, at vi, naar vi gaar paa Vejene, skulde have Plakater paa Ryggen, hvorpaa stod anført, hvilke Levemuligheder vi har tilbage. Den Betragtning godkender jeg fuldkommen, og i dette Tilfælde var Argumentet saa meget mere urimeligt, som den Mand, der forvoldte Ulykken, saa vidt jeg forstaa, var saa fuld, at han hverken kunde bedømme Alder eller Levemuligheder.

Lange: Den højtærede Justitsminister rettede to Spørgsmaal til mig, som jeg skal forsøge at besvare. Den højtærede Minister spurgte, om jeg ansaa ham for at være normalt begavet . . . (*Justitsministeren* [Steincke]: Nej!). Det Indtryk fik jeg . . . (*Justitsministeren* [Steincke]: Det var ikke et Spørgsmaal). Jeg har i hvert Fald opfattet det som et Spørgsmaal. Jeg vil dertil sige, at jeg har aldrig haft det Indtryk, at den højtærede Justitsminister vilde være tilfreds eller overhovedet nøjes med; at man kun ansaa ham for at være normalt begavet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes jeg vilde affatte den Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg kritiserede som uklar, kan jeg svare, at jeg vilde skrive: „har Vigepligt for Færdselen fra begge Sider“.

Veistrup: Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at der, saaledes som det blev fremført af den højtærede Justitsminister, findes hensynsløse Cyklister, lige saa vel som der findes hensynsløse Bilister, men naar jeg nævnte Fodgængere og Cyklister i Relation til Bilister, var det, fordi jeg mente, at den Dag, man virkelig havde Cyklestier og Gangstier langs vore Veje, saa havde hverken Cyklister eller Fodgængere noget paa Vejene at gøre. Naar vi har 140 000 arbejdsløse, forekommer det mig ganske urimeligt, at Cyklister og Fodgængere ikke med Tryghed kan færdes paa vore Landeveje. Derfor er det mit Haab, at det Spørgsmaal maa blive taget op saa hurtigt som muligt, saa at man kan faa det Forhold i Orden. Jeg synes, at det i høj Grad tiltrænges.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg blot sige til det ærede 4de Medlem for 2den

Kreds (Lange), at det kunde aldrig falde mig ind i en Debat om Ændringer i Færdselsloven at stille det direkte Spørgsmaal til ham, hvad han mente om min Begavelse, saa meget mindre som hans Svar i og for sig vilde være mig ligegyldigt.

Med Hensyn til det specielle, Formuleringen af § 1, 1ste Stykke i Slutningen, har jeg ikke noget som helst imod, hvis det ærede Medlem mener, at det har tilstrækkelig Betydning, at ændre „i Forhold til“ til „for“, men jeg maa paa den anden Side indrømme, at jeg ser saa mange mærkelige Præpositioner i Dansk, at jeg ikke altid er klar over, hvad der er det rigtige. F. Eks. begynder en Skrivelse, vi formentlig faar til Behandling i Eftermiddag, en Skrivelse til et Udvalg fra Journalistforbundet, hvis Medlemmer maa anses for at være Mestrene i Dansk, med Ordene: „Med Foranledning til“.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 268 af 12. Juni 1922 om Lønningsbestemmelser m. m. for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 153 af 28. April 1931.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 990).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 62 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Dernæst fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om statsunderstøttede Biblioteker.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1177).